

Det er som med klokker det ringer

Jens Peter Zacharias Nielsen

Niels Kristian Madsen-Stensgaard

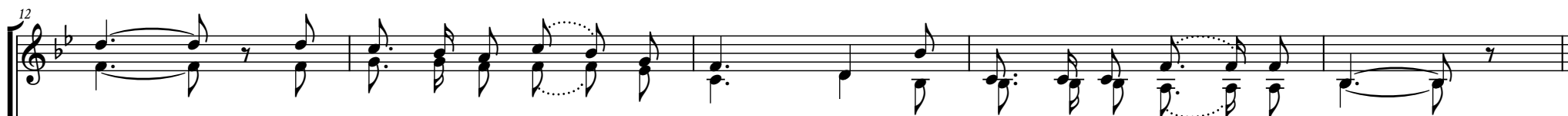
Arr. Jørgen Ellegård Frederiksen efter klaverudgaven

1. Det er, som med klok - ker det rin - ger i luf - ten o - ver vor by, — det er, som det syn - ger og klin - ger fra
2. Så åb - ne vi højt vo - re dø - re og bø - jer os hver i - sær, — og glæ - den bli - ver des stør - re jo
3. Var å - ret for man - ge en kæ - de af løn - li - ge savn_ og brist, — det slut - ter dog nu_ med glæ - de, Gud

lif - li - ge har - per i sky. — Se op, det er eng - le - nes ska - rer, der til - by - der glæ - de en -
min - dre vi al - le er. — Kun der, hvor barn - lig - heds - lu - en sig spej - ler i al - les
gem - te det bed - ste til sidst. — Fra him - len vel - sig - nel - ser dryp - pe til sal og til fat - tig - ste

- hver, — og tu - sin - de ar - ner sva - - rer: "Vi træn - ger til glæ - den her." —
blik, — kun der er der sang_ i stu - - en for eng - le - nes ju - le - mu - sik. —
skjul. — Men har du i hjer - tet en kryb - be, så får du det bed - ste til jul. —

